

Det var den største armada i verdenshistorien, der blev sendt til Frankrig for at bekæmpe nazisterne.

Dette er en Kronik. Kroniken er udtryk for skribentens holdning. Du kan indsende Kronikforslag [her](#).

KRONIKEN

Den glemte danske soldat fra D-dag: Fik sit Dakota-fly skudt i brand og tilbragte ti

ABSALON
PROFESSIONSHØJSKOLEN
ABSALON

Visionær
UDDANNELSESLIEDER
til Leisure Management uddannelsen

Ansejningsfrist: 14-06-2019

[SE STILLINGSOPSLAGET](#) →

Announce

måneder i tysk krigsfangenskab

Den eneste danske statsborger, der som faldskærmssoldat deltog i D-Dagen, fik i de første nattetimer sit amerikanske Dakota-fly skudt i brand og tilbragte ti måneder i tysk krigsfangenskab.

KRONIKEN 5. JUN. 2019 KL. 15.08

FLEMMING CHR. NIELSEN

Flemming Chr. Nielsen er beslægtet med den danske soldat, der var hans mors fætter.

[LÆS ARTIKLEN SENERE](#)

FOR ABONNENTER

Klokken er 01.40 natten mellem 5. og den 6. juni 1944. Den 23-årige faldskærmssoldat fra Outrup har netop meddelt, at flyets styrbords motor er i brand. Han står i døren med sin udrustning på ryggen og om livet, og han kan se flammerne spejle sig agter i skroget.

Piloten William Zeuner prøver desperat at holde kursen, mens oppakning og mænd vælter rundt. Så springer første mand, og soldaten fra Outrup er den anden. Også den tredje og den fjerde faldskærmssoldat når at komme af sted. Men i en ildkugle over den franske side af Den Engelske Kanal hvirvler de andre sytten ind i døden sammen med Douglas C-47 Dakotaens fire besætningsmedlemmer.

MEST LÆSTE

Valget live: LA's Laura Lindahl har delt billede af sin stemmeseddel, men må man det?

FOLKETINGSVALG 2019 | [L](#)

Iben Hjejle skulle nok have sagt nej til Sara Bros gnidningsløse udsendelse om livets vilkår

FILM OG TV | [L](#) |

Fem meget forskellige vælgere forklarer deres stemme: »Jeg hælder til at stemme på rød blok, men det gør lidt ondt«

FOLKETINGSVALG 2019 | [L](#) |

I månelyst og skæret fra luftværnsgranaterne under de regntunge skyer kan Niels Christensen se sandet og klitterne og et blegt omrids af en fransk bondegård.

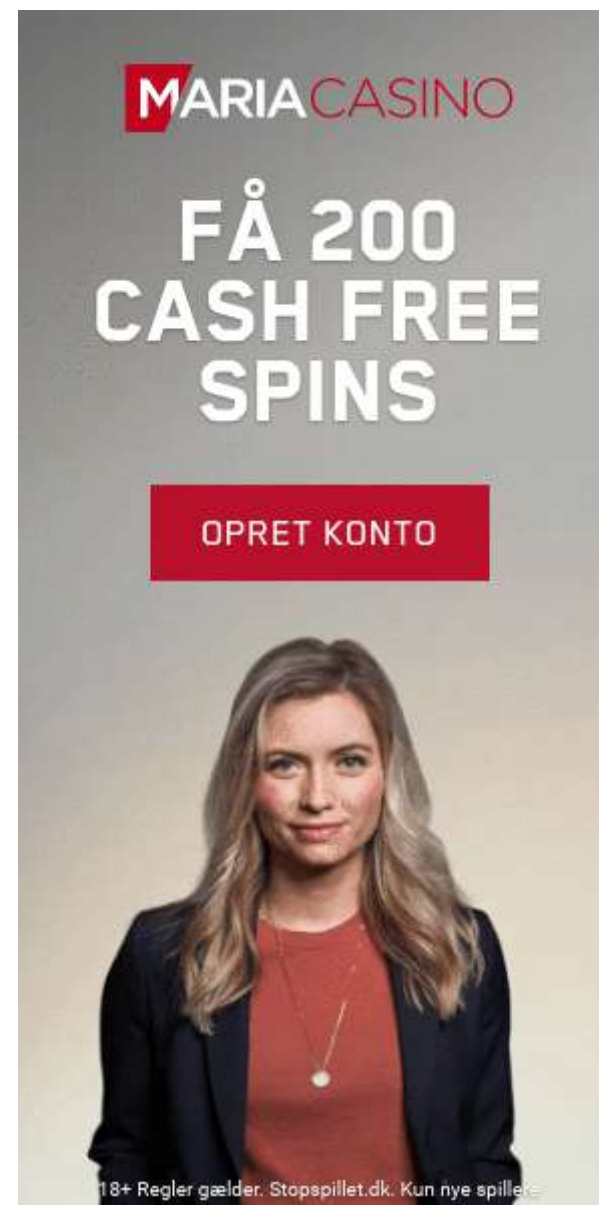
Den ligner klitgårdene i Blåvand, som han kender så godt. Men det her er Normandiet, og det er Europas fremtid, der står på spil. Den nat er D-Dagen med kodenavnet Operation Overlord indledt med tusinder af faldskærmstroppe. Unge mænd fra USA, Canada og Storbritannien.

Og imellem dem den danske statsborger, der hedder menig 39690567 Niels Christensen fra 101. faldskærmsdivision, også kaldet Screaming Eagles. Mere præcist hører Niels Christensen til i 506. infanteriregiments 3. bataljons 1. kompagni. Han har lært disciplin og koordination, og med sej stædighed har han gennemgået hård militær træning.

Ved dag gry samme morgen indledes bombardementet af de tyske befæstningsanlæg. Men da er Niels Christensen allerede ført bort som krigsfange.

Han skulle være kastet ned i baglandet ved Utah-stranden, men fra det brændende og førerløse fly på afveje lander han midt i muddret i en tysk kommandopost ved Pointe du Hoc en halv snes kilometer øst for Vire-floden.

Med sin oppakning af ammunition og gevær, automatpistol og gasmaske, håndgranater og knive, kampuniform og nåle med morfin, madrationer og cigaretkartoner står han ansigt til ansigt med 35 tyske soldater. Og først efter krigen genser han sine tre overlevende faldskærmskammerater:

MARIA CASINO

FÅ 200
CASH FREE
SPINS

OPRET KONTO

18+ Regler gælder. Stopspillet.dk. Kun nye spillere

Annonce

sekondløjtnant Floyd Johnston, menig Raymond Crouch fra Richmond, Virginia, og menig Len Goodgal fra Emerson, New Jersey.

Men hvordan er en købmandssøn fra Outrup ved Varde endt i et brændende amerikansk transportfly et sted over Normandiet mellem Cotentin-halvøen i vest og byen Caen i øst? Han kunne nemt have undgået det, for to dage før invasionen blev han kaldt ind til sin oberst i Hungerford, Storbritannien. Man havde fundet ud af, at menig 39690567 ikke var amerikansk statsborger.

Derfor ville man ikke forlange hans fortsatte tjeneste i 101. faldskærmsdivision. Men menig Christensen slog hælene sammen. Han befandt sig glimrende som dansker i den amerikanske hær, og det var hans agt at bekæmpe Hitler og nazismen.

Hvordan er en købmandssøn fra Outrup ved Varde endt i et brændende amerikansk transportfly et sted over Normandiet?

Niels Christensen var min mors fætter. Jeg mødte ham vel fire-fem gange, da jeg var yngre. Som regel når en af de gamle i familien fejrede rund fødselsdag på Højskolehjemmet i Outrup. Eller i forbindelse med en begravelse.

Han var en høj, rødmosset og lidt ranglet og genert mand med et muntert spil i øjnene. Sammen med sin kone Mary kom han rejsende fra Californien og snakkede lige så vestjysk, som da han var dreng. Han kendte alle sine fætre og kusiner. Han vidste, at nu havde den og den solgt gården. Nu var de og de flyttet i andelsbolig.

Nej, han fik ikke en til at tænke på Steven Spielbergs tv-serie om Band of Brothers. Og om den tirsdag nat på vej ned fra det brændende Dakota-fly og til klitterne i Normandiet fortalte han aldrig. Heller ikke om de ti måneder som krigsfange i Stalag 12A i Limburg tres kilometer nordvest for Frankfurt. Ikke før i 1994 - tre år inden han døde.

Den forsommer i 1994 holder Niels og Mary ferie i Europa. Ferien afslutter de med et besøg i Normandiet i anledning af 50-året for D-Dagen, men det er uvist, om Niels genfinder de blege konturer af den franske bondegård.

Derimod sludrer han og Mary åbenbart med både Johnston, Crouch og Goodgal og deres koner, og der er rigeligt at snakke om, for det var Len Goodgal, der om morgenen den 6. juni plantede et amerikansk flag på Pointe du Hoc, så de allierede skibe kunne indstille beskydningen.

Alligevel måtte Goodgal gå og vente på en medalje for sin indsats. Ikke før et fotografi afgjorde sagen, troede indstillingskomiteen på, at der overhovedet havde været Screaming Eagles så langt mod øst.

Og af alle gudsforladte steder på denne jord sætter Niels Christensen mig stævne i St. David's i det vestligste Wales, hvor stormen slår ind fra Atlanten.

Jeg ved ikke, hvorfor vi skal mødes dér og ikke f.eks. i Outrup, men han sørger for en flybillet og regner måske ikke St. David's for en lokalitet, der ligger så langt fra Outrup.

Da vi drikker morgenkaffe i Coach House på High Street, hører jeg første gang om transporten som krigsfange. Først til fods fra Pointe du Hoc mod Alencon og derfra over Chartres til Paris i en kreaturvogn. I den franske hovedstad rækker en mand med sort moustache og lysegul alpehue et stort brød op til de sultne fanger. En tysk løjtnant trækker sin pistol og skyder manden med alpehuen ned på stedet.

»Hva' bestiller a her?«, tænker Niels Christensen.

Fra Paris videre til Frankfurt am Main, hvor Niels fra en smal sprække mellem brædderne i vognen får sit første billede af Tyskland: en Coca-Cola-reklame på en mur. Så fangelejren med 2.000 allierede krigsfanger, hvoraf et halvt hundrede mand hver måned dør af lungebetændelse og underernæring.

»Hvis a en gang imellem ikke er til at holde ud, tænker a på dengang i Stalag 12A«, siger han.

Han kan også huske en nordmand i tysk militærtjeneste og med et lille norsk flag på sin uniform. Da Niels Christensen på jysk spørger nordmanden, hvad meningen er med den uniform, blegner han, vender om og går sin vej.

Niels Christensen er født i Outrup 14. maj 1921. Byen var og er bare en klat forblæste huse mellem Varde og Nørre Nebel, og hans far Carl ejede den store

gulkalkede købmandsbutik over for den røde stationsbygning, hvor privatbanens Nebelgris passerer hver anden time.

Carl havde udlængsel og eventyr i sig, og som ung har han et par gange været i Amerika. Men i 1937 bliver det alvor. Det år rejser han med sin kone Karen og deres fire børn derover. Og familien er ikke fattige udvandrere. Købmand Carl Christensen kan anskaffe sig en ny Chevrolet til 825 dollars kontant, og han kan lægge 3.000 dollars for en gård på tredive tønder land.

Ved daggry samme morgen indledes bombardementet af de tyske befæstningsanlæg. Men da er Niels Christensen allerede ført bort som krigsfange

Men der er også politiske varsler og uhygge i luften, da familien fra Outrup går om bord på Gdynia-Amerika-liniens 'Batory' i København. 'MS Batory' er fyldt med jøder fra Gdynia i Polen på vej til friheden i Amerika. Alle vil de væk fra den truende nazisme og døden i horisonten.

I USA melder Niels sig 23. december 1942 som faldskærmssoldat. Han siger, at det er på grund af de 'forbistrede' tyskere, der var kommet ind i det lille

Danmark. Men at søge amerikansk statsborgerskab falder ham ikke ind, og heller ingen forlanger det af ham. Han opfatter sig som dansker.

Som en tidligere fuldgyltig landsmand virker han alligevel ikke den dag i 1994, da jeg snakker med ham. Nok har han engang stået i købmandslære hos Ingvard Hansen i Oksbøl, men han kan ikke kende så meget til den hjemlige besættelsestid, for han siger ikke, at han ville være gået ind i modstandsbevægelsen, hvis familien var blevet derhjemme.

Han siger, at han ville have sluttet sig til 'undergrundshæren'. Det andet ord var ikke opfundet, dengang han rejste fra Outrup.

Da Tysklands nederlag er indlysende i maj 1945, kan Niels Christensen i sin amerikanske uniform gå ud ad porten til fangelejren i Limburg.

En tysk soldat forærer ham en Lugerpistol, for selv har han ikke længere brug for den, men overalt lurer desperate snigskytter på allierede uniformer, og da Niels Christensen i det afsluttende krigskaos omsider finder et amerikansk

LÆS MERE

Manden, der tændte demokratiets fakkel

I GÅR | |

Mette Frederiksen: Sådan får vi et bedre, mere grønt og mere lige Danmark

2. JUNI | |

militærfly med Paris som destination, nægter den vagthavende officer at tage ham med. Hans accent er mistænkelig. Han må være en tysk spion.

Forgæves remser Niels Christensen op, at han har været udstationeret i Georgia og i Camp Roberts, Californien. Med troppetransportskibet 'Samaria' er han overført fra New York til Liverpool og derfra til Hungerford, Storbritannien.

Officeren tager et sug på sin cigaret og ryster på hovedet. Alt det kan enhver komme og påstå. Den accent lugter langt væk af bondeknold. Niels Christensen er til mode, som når han for mange år siden vovede sig fra Outrup og til købstaden Varde. Derinde talte de også et finere og mere elegant sprog og kaldte ham en jydepotte.

Men Niels Christensen haster videre i sin vestjysk-amerikanske redegørelse. Hans kæreste hedder Mary. Hun er 22 år og bor i Fresno, og selv trådte han ind i hæren på sin fars fødselsdag, men officeren ved militærflyet i Limburg kaster cigaretten fra sig:

»Dine argumenter dur ikke«.

Han kan alligevel ikke standse Niels Christensens talestrøm. Han forklarer, at han også har været i Sedalia, Missouri, og dér fortalte en premierløjtnant ham, at der om aftenen var bal på soldaterhjemmet.

»Den premierløjtnant var mig«, siger officeren. »Hop op i flyet til Paris, kammerat«.

Ungarn i dag - Europa i morgen?

1. JUNI | |

12. maj 1945 er Niels Christensen tilbage hos sin familie i 135, South Baker Street i Fresno, Californien. Indtil oktober året før, hvor han fik tilladelse til at sende et postkort fra Stalag 12A i Limburg, har de kun modtaget en lakonisk meddelelse om, at »Deres søn er meldt savnet efter kamp, og hans videre skæbne er ukendt. Hans udrustning er fundet tidligt om morgenen 6. juni 1944. Såfremt vi modtager yderligere information, vil De blive holdt underrettet«.

Den lykkelige hjemkomst fejres med far Carls champagne, mens Niels og Mary sidder med hinanden i hånden. Året efter søger og får han amerikansk statsborgerskab. I 1947 køber han og Mary deres første købmandsforretning på Pine Avenue i Fresno sammen med Niels' søster Lilly. Og som årene går, og han opkøber flere og flere supermarkeder, bliver han formand for sammenslutningen af californiske købmænd. I alle de år står der OUTRUP på nummerpladen på hans Mercedes'er.

Den dag i forsommeren 1994 i St. David's bliver sidste gang, jeg ser min mors fætter, der sidder med stort kort over Normandiet på knæene.

Undertiden har jeg overvejet at skrive en bog om faldskærmssoldaten fra Outrup, for han er ukendt i den dansksprogede Anden Verdenskrigs-litteratur, hvor de menige i allieret krigstjeneste ellers får mæle. I amerikanske kilder kan man derimod finde Christensen sammen med Johnston, Goodgal og Crouch, men ingen har været opmærksom på, at the screaming eagle med de mange afvigende stavemåder fra Chirstesen til Christanson var en dansk statsborger.

At planerne om en Niels Christensen-biografi alligevel måtte opgives, skyldes et indbrud i hans hjem for mange år siden.

I et skab i stuen lå Marys smykker og familiens sølvtøj foruden de amerikanske medaljer fra dengang og så den dagbog, Niels Christensen førte fra D-dagens begyndelse i Dakota-flyet og til 12. maj 1945 i Fresno, Californien.

Dagbogen var et beskedent hæfte på ca. 8x5 cm i et brunt lærredsbind og med 46 sider, tæt beskrevet med en spids blyant og en umådelig lille skrift. Den blev stjålet sammen med sølvtøjet, medaljerne og smykkerne. Tilbage er kun de få notater, jeg tog, da han viste mig den.

'Bomberegning', står der ud for den historiske dato, der indleder dagbogen. Og med en tilføjelse: »Aldrig i mit liv har jeg været så bange«.

7. juni 1944 er han sulten, og bomberne falder og bliver ved med at falde. 12. juni: »Kan næsten ikke gå mere«. Og 17. juni: »Jeg elsker dig, Mary«.

Det er fragmenterne af en ukendt soldats dagbog.

Derfor en skitse til et portræt af Niels Christensen ved 75-året for D-dagen. Mary er tæt på 100 år, og faldskærmssoldaten er igen som den skygge, der om natten 6. juni 1944 sprang ud fra et brændende Dakota-fly og i månelyst tænkte på klitgårdene i Blåvand og på sin barndoms klitter ved Henne Strand.

INGEN HAR KOMMENTERET ENDNU

GIV ARTIKLEN I GAVE

Som Politiken-abonnent kan du ubegrænset dele artikler med dine venner og familie.

REDAKTIONEN ANBEFALER

Henrik Palle om ny serie: George Clooney er charmerende som løjtnant Lortehoved i underholdende krigssatire, men ...

FILM OG TV | |

LÆS MERE:

Overdrev Adidas-grundlægger sin brors nazisympatier?: Historien bag tyske brødres bitre rivalisering er en fascinerende fortælling

8. maj

FILM OG TV | |